б) трябва ли да се тълкува в смисъл, че е налице цел с чисто бюджетен характер, когато определен данък е въведен едновременно с прехвърлянето на правомощия към автономните области, на които, на свой ред, са прехвърлени и постъпленията от данъка с оглед частично покриване на разходите, възникнали от прехвърлените правомощия, като могат да се установят различни данъчни ставки в зависимост от територията на всяка автономна област?,

в) ако отговорът на предходния въпрос е отрицателен:

трябва ли понятието „специално предназначение“ да се тълкува в смисъл, че предназначението трябва да бъде изключително, или обратно — допуска преследването на няколко различни цели, между които и чисто бюджетна цел за финансиране на определени правомощия?

г) ако отговорът на предходния въпрос е, че е допустимо преследването на различни цели:

каква степен на релевантност по смисъла на член 3, параграф 2 от Директива 92/12/ЕИО следва да притежава определена цел, за да бъде изпълнено изискването за „специално предназначение“ в смисъла, възприет в практиката на Съда, и какви биха били критериите, за да се разграничи основната от второстепенната цел?

2. Член 3, параграф 2 от Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 година относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти, и по-специално, условието за спазване на правилата относно акцизите или ДДС, уреждащи изискуемостта:

а) противопоставя ли се на нехармонизиран косвен данък (какъвто е АПДОММ), изискуем в момента на продажбата на дребно на гориво на крайния потребител, за разлика от хармонизирания данък (акцизът върху минералните масла), изискуем когато продуктите напуснат последния данъчен склад или ДДС, който макар също да е изискуем в момента на окончателната продажба на дребно, е изискуем и на всеки етап от процеса на производство и разпространение, щом като съгласно използваната в Решение по дело EKW и Wein & Co [2] (точка 47) терминология не е в съответствие с „общата система“ на една от посочените техники на облагане, установени в общностната правна уредба?

б) ако отговорът на предходния въпрос е отрицателен, трябва ли да се разбира, че посоченото условие е изпълнено, без да е необходимо съвпадане за целите на изискуемостта поради самото обстоятелство, че нехармонизираният косвен данък (в конкретния случай АПДОММ) не влияе, т.е. не възпрепятства, нито затруднява, нормалното функциониране на изискуемостта на акцизите или на ДДС?

---

[1] ОВ L 76, стр. 1, Специално издание на български език 2007 г.; глава 9, том 1, стр. 129.

[2] Решение от 9 март 2000 г. (C-437/97, Recueil, стр. I-1157).

Преюдициално запитване, отправено от Verfassungsgerichtshof (Австрия) на 19 декември 2012 г. — Kärntner Landesregierung и др.

(Дело C-594/12)

(2013/C 79/13)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verfassungsgerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Kärntner Landesregierung, Michael Seitlinger, Christof Tschohl, Andreas Krisch, Albert Steinhauser, Jana Herwig, Sigrid Maurer, Erich Schweighofer, Hannes Tretter, Scheucher Rechtsanwalt GmbH, Maria Wittmann-Tiwald, Philipp Schmuck, Stefan Prochaska

Друга страна в производството: Bundesregierung

Преюдициални въпроси

1. **За валидността на актове на органи на Европейския съюз:**

Членове 3—9 от Директива 2006/24/ЕО [1] съвместими ли са с членове 7, 8 и 11 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

2. **За тълкуване на Договорите:**

2.1. С оглед на разясненията по член 8 от Хартата, които съгласно член 52, параграф 7 от Хартата са изготвени, за да направляват нейното тълкуване и следва да бъдат взети надлежно под внимание от Verfassungsgerichtshof, Директива 95/46/ЕО [2] и Регламент (ЕО) № 45/2001 [3] трябва ли да се разглеждат като равностойни на условията по член 8, параграф 2 и член 52, параграф 1 от Хартата, когато се преценява дали е допустимо дадено накърняване на права?

2.2. Какво е отношението между посоченото в член 52, параграф 3, последно изречение от Хартата „право на Съюза“ и директивите в областта на правото на защита на данни?

2.3. Доколкото Директива 95/46/ЕО и Регламент (ЕО) № 45/2001 съдържат условия и ограничения за упражняването на основното право на защита на данни, закрепено в Хартата, когато се тълкува член 8 от нея трябва ли да се имат предвид измененията, последица от по-късно прието вторично право?

2.4. Като се отчита член 52, параграф 4 от Хартата, принципът на гарантиране на по-висока степен на закрила, залегнал в член 53 от Хартата, означава ли, че определените от Хартата граници, в които се допуска вторичното право да предвижда ограничения, трябва да бъдат по-тясно очертани?

2.5. С оглед на член 52, параграф 3 от Хартата, на абзац 5 от нейния преамбюл и на разясненията по член 7 от същата, съгласно който гарантираните с него права съответстват на правата по член 8 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), от практиката по член 8 от ЕКПЧ на Европейския съд по правата на човека могат ли да се изведат насоки, които да повлияят на тълкуването на член 8 от Хартата?

---

(1) Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи и за изменение на Директива 2002/58/ЕО (ОВ L 105, стр. 54; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 53, стр. 51).

(2) Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 година за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни (ОВ L 281, стр. 31; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 17, стр. 10).

(3) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 година относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни (ОВ L 8, 2001 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 30, стр. 142).

Иск, предявен на 20 декември 2012 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-598/12)

(2013/C 79/14)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Hetsch, O. Beynet и K. Herrmann)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

— да бъде установено, че като не е приела всички законови, подзаконови и административни разпоредби, необходими, за да се съобрази с член 2, точки 1, 22, 32 и 33, член 3, параграфи 7, 8 и 13, член 6, параграфи 1 и 3, член 9, както и с членове 13—14 и 17—23, членове 10 и 11, член 16, параграфи 1 и 2, член 26, параграф 2, букви б), в) и г), трето и четвърто изречение, член 29, член 38, параграфи 1—4, член 39, параграфи 1—4, член 40, параграфи 1—3 и 5—7, както и с точки 1 и 2 от приложение I към тази директива, или във всички случаи, като не е съобщила на Комисията за приемането на тези разпоредби, Република Полша е нарушила задълженията си по член 49, параграф 1 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (1);

— тъй като не е изпълнила задължението да съобщи за мерките за транспониране на Директива 2009/72/ЕО на основание на член 260, параграф 3 ДФЕС на Република Полша да бъде наложена периодична имуществена санкция в размер на 84 378,24 EUR на ден, считано от датата на обявяване на решението по настоящото дело;

— да бъде осъдена Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспонирането на Директива 2009/72/ЕО е изтекъл на 3 март 2011 г.

---

(1) ОВ L 211, стр. 55.

Преюдициално запитване, отправено от Naczelny Sąd Administracyjny (Полша) на 24 декември 2012 г. — Welmory Sp z.o.o./Dyrektorowi Izby Skarbowej w Gdańsku

(Дело C-605/12)

(2013/C 79/15)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Naczelny Sąd Administracyjny